

REVIEW

รีวิวทุกเรื่องที่คุณต้องรู้!

Newsletter 2020
กรกฎาคม 2563
Volume 4

บทความสร้างสรรค์ปล้ำความรู้เพื่อครูไทย
www.educathai.com

ปรับเพื่อก้าวต่อ...
เรียนรู้อย่างสนุกกับเปิดทอมวิถีใหม่

ปรับเพื่อก้าวต่อ เรียนรู้อย่างสนุกกับเปิดทอมวิถีใหม่

สวัสดิ์เพื่อนครูทุกคนคะ

เปิดทอมมาได้สักพักแล้ว เป็นอย่างไรกันบ้างคะ เชื่อว่าสัปดาห์แรกๆ ของการเปิดทอมแบบ New Normal คงเป็นช่วงเวลาที่ครูเหนื่อยกันสุดๆ กับงานที่เพิ่มขึ้นในทอมนี้ และหลายอย่างไม่เหมือนเดิม เพราะมีทั้งการเรียนการสอนชั้นเรียนจริง สลับกับการเรียนออนไลน์ในบางโรงเรียน โทมจะยังต้องติดตามอัปเดตสถานการณ์ COVID-19 กันรายวัน เพราะเราไม่รู้ว่าจะเกิดการระบาดระลอกที่ 2 ขึ้นเมื่อไร แต่เหนือสิ่งอื่นใด การจัดการเรียนรู้ที่ครูและนักเรียนได้กลับมาเห็นหน้าค่าตา และมีปฏิสัมพันธ์กันในชั้นเรียนจริงอีกครั้ง ย่อมเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนได้ดีกว่า รวมไปถึงช่วยพัฒนากิจกรรมทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนเมื่อพวกเขาได้ใช้เวลาเรียนและเล่นไปด้วยกัน

EDUCA Review ฉบับนี้ เราต้อนรับเปิดทอมด้วยรายการใหม่ 2 รายการ รายการแรกเอาใจหนอนหนังสือด้วย “เล่าเรื่องหนังสือดี ในยุคนี้ที่น่าอ่าน” ส่วนรายการที่สองเอาใจครูสาย Podcast ด้วย “คุยรอบโลกกับครูของเรา”

แต่ละรายการมีความพิเศษอย่างไร และติดตามได้ที่ไหนบ้าง พลิกอ่านกันต่อด้านในนะคะ เราหวังว่า 2 รายการนี้จะช่วยจุดประกายและสร้างแรงบันดาลใจต่อวิชาชีพครู รวมถึงช่วยต่อยอดไอเดียการจัดการเรียนรู้ที่มีประโยชน์ต่อครูทุกคนคะ ครูที่ได้ฟังแล้ว คิดเห็นอย่างไร หรือมีประเด็นไหนอยากแลกเปลี่ยนกับเรา อย่าลืมแอดไลน์แล้วเขียนมาหาเรานะคะ

สุดท้ายนี้ เราแนะนำให้ติดตาม EDUCA Review กันอย่างต่อเนื่องทุกเดือน สำหรับเดือนสิงหาคม เดือนแห่งวันวิทยาศาสตร์ จะมีอีกหลายเรื่องที่น่าสนใจให้ท่านได้เรียนรู้กันอีกเหมือนเดิม โดยเฉพาะครูวิทยาศาสตร์พลาดไม่ได้เลย แล้วพบกันนะคะ

ดร.นิภาพร กุลสมบุรณ์
บรรณาธิการ

สารบัญ

รวมโอเดียพัฒนาวิชาชีพครู

โรงเรียนจะช่วยครูพัฒนาวิชาชีพครูได้อย่างไร	04
แนะ 9 วิธีการประเมินความเข้าใจของนักเรียน ระหว่างคาบเรียน	06

เทคนิคจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนานักเรียน

4 แนวทางฟื้นฟูสภาพจิตใจนักเรียนจากวิกฤต COVID-19	08
สนุกยกห้องด้วยโจทย์เลขข้อเดียว	11
ห้องเรียนร่วมมือ สร้างเด็กไทยหัวใจรับผิดชอบ	14

EDUCA คัดสรร

Podcast รายการใหม่ “คุยรอบโลกกับครูของเรา”	17
“เล่าเรื่องหนังสือดี ในยุคนี้ที่น่าน่าอ่าน”	
รายการใหม่แกะกล่อง เอาใจหนอนหนังสือ	18

Copyright & Disclaimer

All documents, pictures, graphics and layout of these pages are protected by worldwide copyrights. Unauthorized use, reproduction or distribution of some or all contents of these pages will be prosecuted.

EDUCA Review:

กรกฎาคม 2563

Company Name :

Pico (Thailand) Public Company Limited

Address

10 ซอยลาซาล 56 ถ.สุขุมวิท
แขวงบางนาใต้ เขตบางนา
กรุงเทพมหานคร 10260

โรงเรียน จะช่วยครู พัฒนาวิชาชีพครู ได้อย่างไร

แปล: ธนิสรา สุทรานันต์
เรียบเรียง: ภรณ์ ลัคนาภิเศกษฐ์

นักเรียนแต่ละคนจะเรียนรู้ได้ดีแค่ไหน ปฏิเสธไม่ได้ว่า “ครู” ผู้ออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้เด็กๆ คือคนสำคัญที่สุด ถ้าการพัฒนาครูคือการพัฒนาไปสู่คุณภาพทางการศึกษาของประเทศ เราจะมีวิธีพัฒนาวิชาชีพครูโดยแปลงทฤษฎีสู่การปฏิบัติจริงอย่างไรให้เห็นผลชัดเจน มีรูปแบบที่มีประสิทธิภาพ ที่สำคัญคือครูเองก็มีความกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมด้วย

เมื่อไรก็ตามที่จะมีการจัดอบรมให้ครู ควรจะมีการสำรวจความต้องการของครูก่อนว่าอยากจะพัฒนาในเรื่องใดบ้าง โดยอาจใช้

เครื่องมือออนไลน์อย่าง Google Forms เข้าช่วย เปิดโอกาสให้ครูได้เลือกว่าอยากเรียนรู้เวิร์กช็อปหรือหลักสูตรที่มีความหลากหลาย มีการแบ่งกลุ่มครูตามระดับชั้นหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้

เมื่อสำรวจความต้องการของครูแล้ว การกำหนดเป้าหมายหลังการพัฒนาวิชาชีพครูก็เป็นเรื่องสำคัญไม่แพ้กัน เพราะจะช่วยให้ครูสามารถนำสิ่งที่เรียนรู้มาใช้ในชั้นเรียนได้ง่ายขึ้น

แม้ว่าทุกโรงเรียนจะมีความต้องการหลายอย่าง และอาจจะแก้ปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นให้ได้ในทีเดียว แต่ **กุญแจสำคัญ**

ของการสร้างความเปลี่ยนแปลงระยะยาวคือ การระบุความเร่งด่วนของความ ต้องการแต่ละอย่าง และการจัดลำดับความสำคัญของงานที่ต้องทำ ส่วนทิศทางในการดำเนินงานต้องเริ่มจากการมองภาพรวมส่วนวิสัยทัศน์ หรือสิ่งที่โรงเรียนให้ความสำคัญในการเรียนการสอน

หนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ทำให้การพัฒนามีประสิทธิภาพคือ **การเรียนการสอนที่มีต้นแบบ** ถ้าโรงเรียนคาดหวังให้ครูสุ่มเรียกชื่อนักเรียนเมื่อทำกิจกรรมในชั้นเรียน เพื่อสร้างโอกาสให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการพัฒนาครู เช่น การอบรม ฝึกปฏิบัติการต่างๆ สำหรับครู ผู้จัดก็ควรจะใช้การสุ่มเรียกชื่อครูด้วย เพื่อให้ครูรู้สึกคุ้นเคย และมองเห็นแนวทางในการนำมาปรับใช้ในชั้นเรียน

ครูแต่ละคนอาจจะมีทักษะเฉพาะบางอย่างที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาชีพ ลองจัดเวทีให้ครูเหล่านี้ได้แบ่งปันทักษะกับเพื่อนครูคนอื่นดู อีกเรื่องหนึ่งที่ว่ากันว่าเป็น ความท้าทายที่สุดอย่างหนึ่งของการพัฒนาทางวิชาชีพคือ การนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ นอกห้องเรียนมาใช้ในการเรียนการสอนจริง หลายครั้งเราพบว่า ปัญหาไม่ได้อยู่ที่ความตั้งใจ หรือทักษะของครูที่จะเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอน แต่กลับอยู่ที่นิสัย และความเคยชินเดิมๆ จริงอยู่ว่าเราสามารถเปลี่ยน

ความเคยชินในพฤติกรรมการสอนของเราได้ แต่การทำเช่นนี้ไม่ใช่แค่แค่เปลี่ยนแนวคิดก็สามารถทำได้เลย แต่ต้องอาศัยเครื่องมือที่หลากหลายในการกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้นๆ ด้วย

เมื่อไรก็ตามที่ครูขาดความมั่นใจ หรือมีคำถามที่ครูยังไม่มีคำตอบให้ตัวเอง สิ่งเหล่านี้มักจะหยุดครูจากการทดลองใช้เทคนิคใหม่ๆ ในชั้นเรียน **สิ่งที่ดีที่สุดที่โรงเรียนทำได้คือ การสนับสนุนครูให้มากที่สุดในช่วงที่ครูกำลังพัฒนา รูปแบบการสอน**

การพัฒนาทางวิชาชีพที่ประสบความสำเร็จนั้น เราต้องไม่ลืมติดตามผลอย่างสม่ำเสมอด้วย หลังจากการพัฒนา เช่น การอบรมต่างๆ โรงเรียนอาจลองหาวิธีการสอนงานครูผ่านการ Coaching ตามที่ครูต้องการใช้ประโยชน์จากการสร้างปฏิสัมพันธ์แบบตัวต่อตัว เข้าร่วมชั้นเรียนต่างๆ เพื่อสังเกตการณ์ และจำลองรูปแบบการเรียนการสอนตามการอบรมนั้นๆ ด้วย

มีงานวิจัยเกี่ยวกับองค์กรต่างๆ บอกไว้ว่า การเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืนจะเกิดขึ้นได้จริงใน 3-5 ปี การพัฒนาทางวิชาชีพที่มีความหมายจะเกิดขึ้นได้ก็ต้องใช้เวลา เช่นเดียวกัน EDUCA ขอเป็นกำลังใจให้ครูทุกคนร่วมกันสร้างพลังชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่แข็งแกร่ง แม้จะอาจจะเหนื่อย และยากอยู่บ้างในช่วงแรก แต่ผลลัพธ์อันน่าชื่นใจก็คือคุณภาพการศึกษาไทย และอนาคตที่สดใสของลูกศิษย์ของเราทุกคน

อ้างอิง:

Plotinsky, M. (2020, April 27). How to Create Meaningful PD. Retrieved April 30, 2020, from <https://www.edutopia.org/article/how-create-meaningful-pd>

Kampen, M. (2019, April 24). 5 Ways To Make Teacher Professional Development Effective [With Examples]. Retrieved June 1, 2020, from <https://www.prodigygame.com/blog/teacher-professional-development>

แปลและเรียบเรียง: ฐาปนีย์ ดวงฉายจรัสไชย
 ครูจากโครงการ Teach for Thailand

นักเรียนนั่งฟังคุณครูสอน ทำแบบฝึกหัดในคาบ คุณครูให้สอบเก็บคะแนน นักเรียนนั่งฟังคุณครูสอนเนื้อหาถัดไป มีการทำกิจกรรมในคาบ และคุณครูก็ให้สอบเก็บคะแนน นักเรียนทำกระบวนการแบบนี้วนไปเรื่อยๆ จนถึงวันที่นักเรียนต้องสอบกลางภาคหรือสอบปลายภาค และผลลัพธ์ของการสอบคือ นักเรียนสอบไม่ผ่าน หรือได้คะแนนน้อย จนทำให้นักเรียนท้อใจ หรือหมดความสนใจในการเรียน

เหตุการณ์นี้ คงคล้ายคลึงกับเหตุการณ์ที่นักเรียนของคุณครูหลายท่านสอนอยู่ อาจจะไม่ทั้งหมด แต่เชื่อว่า คุณครูทุกคนคงเจอปัญหาที่ว่านักเรียนหลายคนที่คุณครูสอน ทำข้อสอบไม่ได้ และสอบไม่ผ่าน

ปัญหานี้เกิดขึ้นเพราะอะไร

คุณครูควรทำสิ่งใดเพื่อจะทำให้ปัญหานี้ลดน้อยลงหรือหมดไป

จากเหตุการณ์สมมติดังกล่าว จะเห็นได้ว่าหากคุณครูเพิ่มกระบวนการ **การประเมินความเข้าใจของนักเรียน (Check for Understanding หรือ CFU)** ในช่วงเวลาที่สอนในแต่ละคาบเข้าไปด้วย จะทำให้การเรียนรู้และความเข้าใจของนักเรียนเพิ่มสูงขึ้น และลดปัญหานักเรียนทำข้อสอบไม่ได้ หรือทำข้อสอบไม่ผ่านลง ในบทความนี้ EDUCA จะแนะนำวิธีการประเมินความเข้าใจของนักเรียนให้คุณครูได้ลองนำไปปรับใช้ในห้องเรียนของคุณครูดู

- **หลีกเลี่ยงการใช้คำถาม 'ใช่/ไม่ใช่' (Yes/No Questions)**
 หากคุณครูใช้คำถามที่นักเรียนตอบได้แค่ ใช่ หรือ ไม่ใช่ เช่น 'เข้าใจมั๊ย' 'ถูกต้องรีเปล่า' แน่นอนว่าส่วนใหญ่คุณครูจะได้ยินคำตอบว่า เข้าใจค่ะ/ครับ หรือ ถูกค่ะ/ครับ ซึ่งไม่น่าแปลกใจเลยที่นักเรียนจะหลุดไปจากเนื้อหาที่คุณครูได้สอนไป ดังนั้น การที่จะทำให้คุณครูแน่ใจจริงๆ ว่านักเรียนเข้าใจแน่แล้วหรือยัง คุณครูควร**ใช้คำถามแบบเปิด**ให้นักเรียนได้ใช้ความคิดไตร่ตรองถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้ไป

- **ให้เวลานักเรียนได้สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้** ในช่วง 5-10 นาทีก่อนหมดคาบ คุณครูสามารถให้นักเรียนเขียนทบทวนถึงสิ่งที่ตัวเองได้เรียนรู้ในคาบ และถามเพิ่มเติมว่านักเรียนจะนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ในวันนี้ไปประยุกต์ใช้อย่างไร
- **ให้นักเรียนทำ ข้อสอบย่อย (quiz) ท้ายคาบ**
- **ให้นักเรียนสรุปเนื้อหาหรือประเด็นสำคัญที่ได้เรียนรู้** ซึ่งจะให้ให้นักเรียนพูดตอบ วาดตอบ หรือในวิธีใด ๆ ก็ได้
- **สัญญาณมือ** คุณครูสามารถให้นักเรียนโชว์มือเพื่อแสดงถึงความเข้าใจของพวกเขา ณ ขณะนี้ ห้านิ้วคือพวกเขาเข้าใจเป็นอย่างดี และศูนย์นิ้วคือพวกเขาไม่เข้าใจเลย
- **การ์ดตอบรับ** คุณครูมีแผ่นการ์ดให้กับนักเรียนทุกคน ไม่ว่าจะ เป็นในรูปแบบใดก็ตาม เพื่อให้ นักเรียนได้ใช้ในการตอบคำถามของคุณครู
- **4 มุม** คุณครูสามารถใช้กระบวนการที่ให้นักเรียนได้เคลื่อนไหวร่างกายของตัวเองไปในมุมทั้ง 4 มุมของห้องเรียนเพื่อตอบสนองต่อคำถามบางอย่างที่คุณครูถามขึ้น เช่น ในแต่ละมุมอาจจะแบ่งเป็น ฉันทเห็นด้วยเป็น อย่างมาก ฉันทเห็นด้วย ฉันทพอจะเห็นด้วย และ ฉันทไม่เห็นใจ
- **Think-Pair-Share** เป็นกิจกรรมสั้นๆ ที่ให้นักเรียนนำตามกระบวนการ ดังนี้
 - ใช้เวลาสักครู่คิดไตร่ตรองกับตัวเองถึงคำถามที่คุณครูถาม
 - แชรส์คำตอบของตัวเองให้กับคู่ของตัวเอง
 - แชรส์คำตอบให้กับเพื่อนๆ ทั้งห้อง
- **3-2-1** ให้นักเรียนได้ไตร่ตรองถึงสิ่งที่ตัวเองได้เรียนรู้ในคาบนั้น ผ่านการตอบคำถามเหล่านี้ท้ายคาบ
 - (3) สิ่งที่ได้เรียนรู้ในวันนี้
 - (2) สิ่งที่ยากรู้เพิ่มเติม
 - (1) คำถามที่ยากถามคุณครู
- **Exit Ticket** คุณครูให้นักเรียนได้เขียนตอบคำถามลงในกระดาษเล็ก ๆ แผ่นหนึ่ง และกระดาษแผ่นนี้จะเป็นเหมือนบัตรผ่านเพื่อให้ นักเรียนได้ออกจากห้องเรียนนั่นเอง

อ้างอิง:

Briggs, S. (2017, March 24). 21 Ways to Check for Student Understanding. Retrieved May 12, 2020, from <https://www.opencolleges.edu.au/informed/features/21-ways-to-check-for-student-understanding>

จากวิธีการทั้งหมดที่คุณครูหรือผู้อ่านได้อ่านมาข้างบนนั้น แน่นอนว่ายังมีวิธีการประเมินความเข้าใจนักเรียนที่สามารถทำได้ระหว่างการสอนได้อีกมากมาย และพวกเราเชื่อว่าคุณครูหรือผู้อ่านก็มีวิธีที่เคยใช้มาแล้วและประสบความสำเร็จ และอยากนำมาแชร์ให้กับคนอื่นๆ ด้วยเช่นเดียวกัน วิธีนั้นมีกระบวนการและประสบความสำเร็จอย่างไรบ้าง นำมาเล่าและแชร์ให้กันและกันดูบ้างนะคะ

แปลและเรียบเรียง:

สุรเชษฐ์ อรรถโชติ

Content Developer Cohort 2

Alumni Teach For Thailand

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 นอกจากจะส่งผลกระทบต่อด้านสังคม และเศรษฐกิจแล้ว เด็กและเยาวชนยังคงได้รับผลกระทบไปด้วยองค์การยูนิเซฟได้ออกผลสำรวจล่าสุด พบว่าเด็กและเยาวชนกว่า 8 ใน 10 คน มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับปัญหาการเจ็บของครอบครัว ซึ่งเป็นประเด็นที่กังวลมากที่สุด เนื่องจากผู้ปกครองไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ

อันเป็นผลมาจากการปิดตัวของธุรกิจต่าง ๆ ตลอดจนการถูกเลิกจ้าง โดยเป็นผลสำรวจเก็บข้อมูลผ่านแบบสอบถามออนไลน์ระหว่างวันที่ 27 มีนาคม ถึง 6 เมษายน จากเด็กและเยาวชนจำนวน 6,771 คนทั่วประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่อายุ 15-19 ปี

นอกจากนี้ผลสำรวจยังพบว่า เด็กและเยาวชนกว่า 7 ใน 10 คน กล่าวว่าวิกฤตโควิด-19 ส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจ โดยพวกเขา มีความเครียด วิตกกังวลและเบื่อหน่าย นอกจากนี้ เด็กและเยาวชนเกินครึ่งรู้สึกกังวลด้านการเรียน การสอบ และโอกาสในการศึกษาต่อ เนื่องจากการปิดโรงเรียนเป็นระยะเวลานาน ในขณะที่ ร้อยละ 7 รู้สึกกังวลเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงในครอบครัว เช่น การทะเลาะกันของผู้ปกครอง และการทำร้ายร่างกาย

รวมไปถึงปัญหาของเยาวชนกลุ่ม LGBTIQ จากการต้องอยู่แต่ในบ้าน ทำให้ไม่สามารถแสดงตัวตนกับครอบครัวได้ โดยร้อยละ 4 ของผู้ตอบแบบสอบถามรู้สึกกังวลเรื่องเพศสภาพที่ถูกลดดันเพิ่มขึ้น

จากข้อมูลดังกล่าวทำให้เราได้ทราบว่า ช่วงเวลาจากสถานการณ์ COVID-19 ส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของเด็กและเยาวชนในประเทศไทย โดยเฉพาะกับนักเรียนกลุ่มเปราะบาง กล่าวคือเป็นนักเรียนที่เคยได้รับประสบการณ์กระทบสภาพจิตใจมาก่อนที่จะมีสถานการณ์ COVID-19 เพราะฉะนั้นการเตรียมความพร้อม และทำความเข้าใจเพื่อต้อนรับเด็ก ๆ กลับสู่ห้องเรียนใน

วันเปิดเทอม เราจึงอยาก นำเสนอ 4 แนวทางฟื้นฟู สภาพจิตใจนักเรียนจาก วิกฤต COVID-19 มา แบ่งปันให้คุณครูไทยได้ นำไปปรับใช้ในห้องเรียน

1.สานต่อความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน

เนื่องจากการเปิดเทอม ใหญ่ ที่เด็กๆ ต้องเปลี่ยนชั้น เรียน ซึ่งบางส่วนอาจจะได้ เจอกับคุณครูที่รู้จัก หรือ คุณเคยอยู่แล้ว และบางส่วน อาจจะไม่ได้เจอกับคุณครูคน ใหม่ที่ไม่เคยเรียนด้วย มาก่อน เมื่อพวกเขาเป็น นักเรียนของเรา การเริ่มต้น ความสัมพันธ์กับนักเรียน จึงเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะ กับนักเรียนกลุ่มเปราะบาง เริ่มด้วยการทักทายอย่าง เป็นกันเองเพื่อสร้าง ประทับใจในวันแรกพบ การ สังเกตพฤติกรรมจากไกลๆ ในช่วงแรก รวมถึงการขอ คำแนะนำ หรือคำปรึกษา จากครูที่คุณเคยกับนักเรียน เพื่อร่วมมือกัน คง ความสัมพันธ์ที่ดีให้นักเรียน รู้สึกปลอดภัย และสบายใจ

2.หมั่นติดต่อนักเรียนที่ยังไม่กลับมาเข้าเรียน

แม้จะมีนักเรียนบางส่วนที่ยังไม่ สามารถกลับมาเข้าห้องเรียนได้ หลังจกมีการประกาศเปิดเทอม ไป ไม่ว่าจะด้วยกรณีใดก็ตาม คุณครูควรติดตามความเป็นอยู่ ของนักเรียน พยายามติดต่อ พูดคุย อยู่เสมอ เป็นการเปิด โอกาสให้นักเรียนได้ระบาย ความรู้สึกไม่สบายใจต่างๆ นอกจากนี้ครูจะได้เข้าใจนักเรียน สามารถช่วยเหลือได้ตรงตาม ความต้องการของนักเรียน อีก กังเพื่อให้พวกเขาไม่รู้สึกโดด เดี่ยว มีคนที่พร้อมรับฟัง พร้อม ช่วยเหลือ และอยู่เคียงข้าง

3.เน้นวิชาการ ควบคู่กับ สุขภาพจิตที่ดี

การวางแผนการเรียนที่จะ พัฒนานักเรียนโดยไม่ได้เน้น เพียงวิชาการ แต่ยังคงคำนึงถึง สุขภาพจิตที่ดี แม้การพัฒนา ด้านวิชาการจะเป็นสิ่งสำคัญ แต่ ปัญหาด้านสุขภาพจิต เช่น ความเครียด ความกดดัน ยัง เป็นสิ่งที่เราควรให้ความสำคัญ นอกจากการวางแผนการเรียน ที่เหมาะสมแล้ว โรงเรียนควร ต้องมีการจัดหาผู้เชี่ยวชาญ ด้านการศึกษา หรือนักจิตวิทยา เพื่อช่วยเหลือนักเรียน ในการ พัฒนาและฟื้นฟูสภาพจิตใจของ นักเรียน

4.ร่วมด้วยช่วยกัน

คุณครู โรงเรียน ครอบครัว และชุมชน การ ร่วมมือกันของทุกส่วน สามารถช่วยเหลือ นักเรียนเหล่านี้ได้ ร่วมกัน เป็นหูเป็นตา สังเกต พฤติกรรม เพื่อนำข้อมูล ไปพิจารณาและจัดหา วิธีการหรือการแก้ปัญหา ที่ถูกต้องเหมาะสม เพราะฉะนั้นการเริ่มต้น สร้างความสัมพันธ์ที่ ระหว่างครูกับครอบครัว ของนักเรียน หรือ โรงเรียนกับชุมชน เพื่อที่จะเราจะสามารถ สร้างความเข้าใจปัญหา และมีแนวทางในการ ช่วยเหลือเด็กและเยาวชน ไปในทิศทางเดียวกัน เมื่อ สถานการณ์วิกฤตนี้จบ ลง เมื่อนักเรียนสามารถ กลับมาเข้าห้องเรียนได้อีก ครั้ง นักเรียนที่ได้รับ ผลกระทบ ไม่ว่าจะ ทางตรง หรือทางอ้อม ควรต้องได้รับการฟื้นฟู และเยียวยาสภาพจิตใจ เพื่อให้เด็ก ๆ เหล่านี้ กลับมามีรอยยิ้ม พร้อมทั้ง จะเรียนรู้ และเติบโตต่อไป ในอนาคต

อ้างอิง:

ยูนิเซฟเผยแพร่ผลกระทบโควิด-19 ต่อเด็กและ
เยาวชนในประเทศไทย พบเยาวชน 8 ใน 10
คนเครียดด้านปัญหาการเงินของครอบครัว
มากที่สุด (2020, April 14), retrieved
June 5, 2020 from
<https://www.unicef.org/thailand/th>

4 strategies to support vulnerable
students when schools reopen after
coronavirus (2020, May 5), retrieved
June 5, 2020 from
[https://theconversation.com/4-
strategies-to-support-vulnerable-
students-when-schools-reopen-after-
coronavirus-136201](https://theconversation.com/4-strategies-to-support-vulnerable-students-when-schools-reopen-after-coronavirus-136201)

แปลและเรียบเรียง: ภาณี ลัคนาภิเศกษุ์

ถ้าถามนักเรียนว่าไม่ชอบวิชาอะไรมากที่สุด เชื่อได้ว่านักเรียนหลายคนรีบยกมือโหวตให้กับวิชาคณิตศาสตร์อย่างแน่นอน อะไรทำให้นักเรียนหลายคนรีบยกมือโหวตให้กับวิชาคณิตศาสตร์ คณิตศาสตร์คือวิชาขม เหตุผลหนึ่งอาจเป็นเพราะพวกเขาเรียนแล้วไม่เข้าใจเลยไม่รู้สึกร่าสนุก และมองไม่เห็นว่ามีบางเรื่องจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร แต่อีกเหตุผลหนึ่งที่น่าสนใจและเกี่ยวข้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยตรงคือ โจทย์ที่ครูให้ในชั้นเรียนมีความท้าทายเพียงพอสําหรับนักเรียนทุกคนแล้วหรือยัง

ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนที่เก่ง ปานกลางหรืออ่อน เพราะหากโจทย์นั้นมีได้แค่คำตอบเดียว คนที่ตอบได้คนแรกก็มักจะเป็นนักเรียนที่เก่ง ส่วนนักเรียนที่เหลือก็อาจรอให้เพื่อนที่เก่งกว่าคิดหาคำตอบไป

เข้าใจนักเรียนผ่านวิธีคิดของพวกเขา

ไม่ใช่เรื่องผิดหากครูให้นักเรียนแก้โจทย์เลขที่มีคำตอบได้เพียงคำตอบเดียว ที่จริงแล้ววิธีนี้ก็ใช่อีกหนึ่งวิธีทำให้ครูเข้าใจนักเรียนแต่ละคนได้มากขึ้น คำตอบที่ถูกต้องอาจไม่ใช่สิ่งสำคัญที่สุดเท่ากับวิธีคิดของพวกเขา เพราะนี่คือตัวสะท้อนความรู้ความเข้าใจ และการใช้ตรรกะในการแก้ปัญหา

ตัวอย่างโจทย์สำหรับนักเรียน ป.3
 พ่อมีหน้าต่างบานใหญ่ 3 บานที่ต้องทำความสะอาดในห้องรับแขก
 หน้าต่างแต่ละบานมีกระจกอยู่ 3 แถว แถวละ 4 บาน
 มีกระจกที่ต้องทำความสะอาดทั้งหมดที่บาน

ครูลองบันทึกดูว่า นักเรียนจะมีวิธีคิดออกมาได้กี่วิธี นักเรียนมีความรู้คณิตศาสตร์ และประสบการณ์อย่างไรในการแก้โจทย์ข้อนี้

สิ่งนี้อาจเกิดขึ้นในชั้นเรียน

A รอให้ครูอธิบายเพิ่มเติม

B วาดรูปหน้าต่าง 1 บาน แล้วนับบานกระจก

C วาดรูปหน้าต่าง 3 บาน แล้วนับหน้าต่าง ไม่ได้นับบานกระจก

D ใช้เครื่องหมายบวก $4 + 4 + 4 + 4 + 4 + 4 + 4 + 4 + 4$

E ใช้เครื่องหมายบวก $4 + 4 + 4 = 12$; $12 + 12 + 12 = 36$

F ใช้เครื่องหมายคูณและบวก $3 \times 4 = 12$ และ $12 + 12 + 12 = 36$

คำตอบของนักเรียนสะท้อนอะไร

ครูต้องเข้าใจคำตอบที่แตกต่างกันของนักเรียน และมองเห็นความเชื่อมโยงระหว่างคณิตศาสตร์กับการแก้โจทย์ปัญหา ในกรณีนี้ นักเรียนบางคนอาจคิดว่าหน้าต่างคือวัตถุที่ต้องนับแทนที่จะเป็นบานกระจก บางคนใช้เครื่องหมายบวกซ้ำๆ แทนที่จะใช้เครื่องหมายคูณ ส่วนบางคนก็ใช้เครื่องหมายบวกร่วมกับเครื่องหมายคูณ คำตอบของนักเรียนทำให้เห็นว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ และ ปฏิสัมพันธ์ที่ครูมีต่อนักเรียนต้องได้รับการตอบสนองให้เข้ากับ ความคิดและการสื่อสารของนักเรียนด้วย

D และ E ควรเรียนรู้ การใช้ เครื่องหมายคูณ ซึ่งช่วยให้คิด คำนวณได้ง่ายขึ้น แต่ครูต้องย้ำ ว่าคำตอบที่นักเรียนตอบมาครั้ง แรกนั้นถูกต้องแล้ว

F ต้องดูว่าสิ่งที่นักเรียนรู้อยู่แล้ว คืออะไร เพื่อที่สุดท้ายแล้วจะได้ ปรับมาใช้ในการคูณแทนการบวก

โจทย์ที่ท้าทายคือโจทย์ที่ทุกคนมีส่วนร่วมได้

ห้องเรียนที่นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วม กับบทเรียน คือห้องเรียนใน ฝันสำหรับครูอย่างแท้จริง

หัวใจของการเรียนรู้อย่างลึกซึ้ง และสร้างการมีส่วนร่วมได้ดีคือ ครูต้องหาโจทย์ที่ท้าทาย เป็น โจทย์ที่ทุกคนสามารถมีส่วนร่วม ได้ พุดอีกนัยหนึ่งก็คือ เป็นโจทย์ที่ไม่ได้มีคำตอบเพียงหนึ่งเดียว หากครูโยนโจทย์ลักษณะนี้ให้นักเรียนได้ทำทุกวันสัก 10-15 นาที เป็นเวลา 1 สัปดาห์ แม้แต่ในห้องเรียนออนไลน์ก็พบว่าโจทย์ ลักษณะนี้ช่วยสร้างการมีส่วนร่วม ให้นักเรียนได้เช่นเดียวกัน นักเรียน จะพัฒนาการคิดอย่างลึกซึ้ง และ การยืดหยุ่นความคิดได้มากขึ้น

A ควรฟังพาตัวเองให้มากขึ้น เพื่อที่ครูจะได้ถามต่อว่า “โจทย์นี้ให้นักเรียนทำอะไร” เราใช้หลักคิดอะไร 2 อย่าง ในการแก้โจทย์นี้ได้บ้าง

A B C ควรทำโจทย์ที่เหมาะสม กับความรู้ทางคณิตศาสตร์ ของตัวเอง เช่น หน้าต่าง 1 บาน มีกระจก 2×6 แผ่น และ หน้าต่างอีกบานมีกระจก 3×4 แผ่น หน้าต่างบานไหน มีกระจกเยอะกว่า

E ค ว ร ป ร บ ม า ใช้ เครื่องหมายคูณ ครูควรให้ ตัวเลขที่มีค่ามากขึ้น ที่ทำให้ หากใช้การบวกแทนการคูณ แล้ว จะมีความยุ่งยาก มากกว่า

ยกตัวอย่าง ครูให้ตัวเลข 1-4 นักเรียนจะทำอย่างไรก็ได้ให้ คำตอบเท่ากับ 5 โดยมีกฎว่า ต้องใช้ตัวเลขให้ครบทุกตัว วิธีที่นักเรียนคิดมีความ เป็นไปได้หลากหลาย เช่น

$$(3 + 4 - 2) \div 1$$

$$12 - 4 - 3$$

$$2^3 - 4 + 1$$

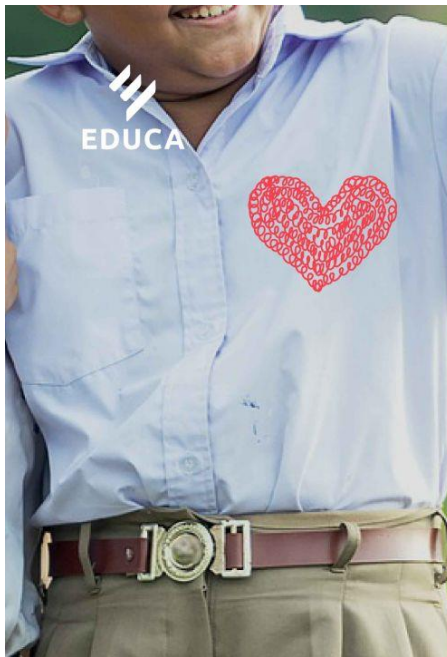
นักเรียนบางคนอาจจะคิดนอกกรอบสุดๆ ด้วยการนำตัวเลข 1 และ 2 มาต่อกันกลายเป็น 12 แบบนี้ก็ทำได้เช่นเดียวกัน เพราะเกมนี้มีกฎข้อเดียวคือต้องใช้ตัวเลขให้ครบทุกตัว ขณะที่นักเรียนกำลังนั่งคิดอยู่นั้น ครูก็จะเรียกนักเรียนที่คิดออกแล้วมาเขียนวิธีการของตัวเองลงบนกระดาน วิธีนี้จะส่งเสริมให้เกิดการสนทนากันว่าแต่ละวิธีเป็นอย่างไร ขณะเดียวกันนักเรียนที่ยังคิดไม่ออกก็รู้ว่าตัวเองยังมีโอกาสดูค้นพบวิธีอื่นที่ไม่ซ้ำกับเพื่อนอยู่ และมองเห็นความเป็นไปได้ต่างๆ มากมายจากแนวคิดของเพื่อน

เมื่อนักเรียนทุกคนล้วนแตกต่างกันในชั้นเรียน **ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนที่ไม่ได้โดดเด่นมากได้แสดงความคิดสร้างสรรค์ต่อหน้าเพื่อนๆ** ซึ่งเป็นอีกหนึ่งวิธีในการสร้างแรงจูงใจที่ดีในการเรียนรู้ พวกเขาจะได้รับการยอมรับจากเพื่อนผ่านโจทย์ปัญหาปลายเปิดที่ครูมอบให้ โจทย์ท้าทายที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนจะช่วยต่อยอดความคิดจากฐานความรู้เดิมของพวกเขา เป็นการเปลี่ยนวิชาที่ดูเหมือนจะเป็นยาขมของนักเรียนจำนวนมากให้กลายเป็นสิ่งที่พวกเขาเล่นสนุกด้วยได้

อ้างอิง:

Telfer-Radzat, K. (2020, June 08). A Simple Math Activity That Engages All Students. Retrieved July 07, 2020, from <https://www.edutopia.org/article/simple-math-activity-engages-all-students>

SECRETARIAT.(2008, September). Differentiating Mathematics Instruction. Retrieved July 07, 2020, from http://www.edu.gov.on.ca/eng/literacynumeracy/inspire/research/different_math.pdf

ห้องเรียนร่วมใจ... สร้างเด็กไทยหัวใจรับผิดชอบ

เรียบเรียง: กนกวรรณ สุภาราญ
ครูจากโครงการ Teach for Thailand

ความรับผิดชอบ...เป็นหนึ่งในคุณลักษณะสำคัญที่ทุกสังคมต่างคาดหวังและมุ่งปลูกฝังให้ประชาชนภายในสังคมเหล่านั้นมีความรับผิดชอบทั้งในหน้าที่ของตนเอง รวมถึงรับผิดชอบต่อสังคมอันเป็นพื้นฐานของการพัฒนาสังคมให้เจริญก้าวหน้าและมีคุณภาพชีวิตที่ดีร่วมกันอีกด้วย ดังนั้น การสร้างคุณลักษณะความรับผิดชอบในตัวบุคคลนั้นจึงเป็นประเด็นสำคัญที่ทุกภาคส่วนของสังคมสามารถร่วมด้วยช่วยกันในการปลูกฝัง รวมทั้งเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กและเยาวชนคนรุ่นใหม่ อย่างไรก็ตาม การจะปลูกฝังเรื่องคุณลักษณะนิสัย หรือพฤติกรรมรับผิดชอบให้เกิดขึ้นได้นั้น ไม่อาจทำได้ผ่านคำบอกเล่าผ่านคำพูดคำสอนเพียงอย่างเดียว แต่ต้องอาศัยแบบอย่างที่ดี มีความชัดเจนเป็นรูปธรรม และการปฏิบัติตนที่สม่ำเสมอ ไม่ว่าจะเป็น ครอบครัว เพื่อน คนรอบตัว และสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่ล้วนแล้วแต่มีอิทธิพลในการหล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมและทัศนคติในการรับผิดชอบต่อทั้งสิ้น

ไม่อ่อนดัดง่าย ไม่แก่ดัดยาก

การปลูกฝังคุณลักษณะหรือทัศนคติต่างๆ ต้องคำนึงถึงอายุหรือช่วงวัยของบุคคลเป็นเรื่องสำคัญ ตามหลักการทางจิตวิทยาที่ว่า มนุษย์เราจะเกิดการเรียนรู้ เลียนแบบและซึมซับพฤติกรรมของ

คนใกล้ชิดได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดก็คือช่วงวัยเด็ก ก่อนที่จะเข้าสู่ช่วงวัยรุ่น เพราะเมื่อเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นไปแล้ว บุคคลก็เริ่มมีความชัดเจนในตัวตนของตัวเอง ซึ่งเป็นการเรียนรู้และสั่งสมจากประสบการณ์ในวัยเด็กทั้งสิ้น ดังนั้น สุภาจิตที่ว่า

"ไม่อ่อนดัดง่าย ไม่แก่ดัดยาก" จึงเปรียบเสมือนข้อคิดที่ชวนให้ผู้ปกครอง ครู รวมทั้งผู้ที่มีบุตรหลานวัยเด็กให้ตระหนักถึงความสำคัญในการเริ่มปลูกฝังคุณลักษณะที่ดีและเหมาะสมตั้งแต่บุตรหลานยังเล็ก และจะทำให้คุณลักษณะทั้งหลายเหล่านั้นกลายเป็นอุปนิสัยที่ติดตัวเด็กในระยะยาว

ห้องเรียนมีความสำคัญ อย่างไรกับการสร้าง คุณลักษณะนิสัยที่ดีของ สังคม

เมื่อเด็กเข้ามาเข้าสู่ระบบการศึกษา ห้องเรียนจึงเปรียบเสมือนสังคมจำลองขนาดเล็กที่เด็กสามารถเรียนรู้และปรับตัวที่จะอยู่ร่วมกันกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนได้อย่างราบรื่น อย่างไรก็ตาม พฤติกรรมการแสดงออกรวมทั้งอุปนิสัยของเด็กอันเป็นผลมาจากการอบรมเลี้ยงดู และปลูกฝังวิธีคิดในเรื่องพื้นฐานบางอย่างจากครอบครัวที่แตกต่างกันนั้น ทำให้บางพฤติกรรมการแสดงออกของเด็กไม่เป็นที่ยอมรับหรือไม่สอดคล้องกับค่านิยมของสังคมส่วนใหญ่ภายในห้องเรียน ดังนั้นบทบาทของครูผู้สอนจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการปรับเปลี่ยนหรือหาแนวทางในการอบรมและปลูกฝังคุณลักษณะที่ดีที่เหมาะสมตามค่านิยมของสังคมที่แท้จริงให้เกิดขึ้นในห้องเรียนให้ได้ โดยไม่สร้างความรู้สึกรำคาญหรือผลกระทบใดๆ ต่อตัวเด็ก

การสร้างความเข้าใจในเรื่องของความหมายและพฤติกรรมที่เรียกได้ว่าเป็น “คุณลักษณะที่ดี” โดยเฉพาะการปรับเปลี่ยนมุมมองของเด็กจากเดิมที่มองตนเองเป็นศูนย์กลาง ให้มองเห็นความสำคัญสิ่งรอบตัว และสังคมที่เปิดกว้างยิ่งขึ้น ซึ่งถือเป็นเรื่องพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมอีกด้วย ดังที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ถือเป็นภารกิจที่ครูผู้สอนต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์และความอดทนมุ่งมั่นในการทำหน้าที่เป็นอย่างมาก การศึกษาค้นคว้าและถอดบทเรียนความสำเร็จในการปลูกฝังหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กให้ดียิ่งขึ้นได้นั้น อาจช่วยเพิ่มแนวทางที่น่าสนใจให้แก่ครูผู้สอนนำไปประยุกต์ใช้ได้ไม่มากนัก

ความเข้าใจ ความชัดเจน และ การมีส่วนร่วม คือหัวใจในการ สร้างคุณลักษณะของความ รับผิดชอบต่อ

จากการถอดบทเรียนเรื่องการสร้างปลูกฝังความรับผิดชอบต่อจิตใจของเด็กนักเรียนจากประเทศญี่ปุ่นได้ข้อสรุปที่น่าสนใจ 3 ประการ ได้แก่ ประการแรก **ความเข้าใจ** คือ การสร้างคำอธิบายในประเด็นเรื่อง

ความรับผิดชอบโดยให้ข้อมูลและตัวอย่างที่เป็นรูปธรรม สามารถทำความเข้าใจได้ง่ายไม่ซับซ้อนเหมาะสมกับช่วงวัยของนักเรียนในชั้นเรียน ทั้งนี้การสร้างความเข้าใจจะต้องไม่เป็นการบังคับหรือยึดยึดให้คิดตามโดยไร้ซึ่งการให้เหตุผล เพราะอาจก่อให้เกิดการตีความและนำไปปฏิบัติอย่างเข้าใจผิดได้ ประการที่สอง **ความชัดเจน** คือ การสร้างความเข้าใจที่เกิดขึ้นร่วมกันให้ออกมาเป็นสิ่งที่จับต้องและมองเห็นได้อย่างชัดเจน เช่น การเขียนข้อตกลง ประกาศ หรือตารางกำหนดการณ์ต่างๆ ของชั้นเรียนโดยติดไว้ในบริเวณที่ทุกคนมองเห็นได้ วิธีการดังกล่าวจะช่วยให้นักเรียนสามารถสื่อสารข้อมูล รวมทั้งติดตามสถานการณ์ต่างๆ ที่ตนเองล้วนมีส่วนเกี่ยวข้องได้อย่างทั่วถึง ซึ่งกระบวนการทุกขั้นตอนข้างต้นจะต้องเกิดขึ้นจากความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของนักเรียนเป็นหลัก ส่วนครูผู้สอนจะทำหน้าที่กระตุ้นความเชื่อมั่นให้กำลังใจ ตั้งคำถามชวนคิด และเป็นพี่ปรึกษาสนับสนุนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และ

สร้างความเชื่อมั่นในการทำ
 สิ่งที่ดีร่วมกันให้ได้มากที่สุด
 ประการสุดท้าย **การมีส่วนร่วม**
ร่วม คือ การเปิดพื้นที่ในชั้น
 เรียนให้นักเรียนทุกคนได้เป็น
 ส่วนหนึ่งในการดำเนิน
 กิจกรรมของห้องเรียน
 บางอย่างตามความถนัดและ
 ความสามารถเฉพาะตัวด้วย
 ความสมัครใจ ซึ่งกระบวนการ
 นี้ครูและเพื่อนนักเรียนต่างมี
 อิทธิพลอย่างมากในการให้
 กำลังใจและให้การสนับสนุน
 ความเชื่อมั่นในตนเองให้
 เกิดขึ้นระหว่างนักเรียน
 ด้วยกัน หากนักเรียนรู้สึกเป็น
 ส่วนหนึ่งของกลุ่มหรือสังคม
 ที่ตนอาศัยอยู่ด้วยมาก
 เท่าไร นักเรียนก็จะเกิดความ
 เชื่อมมั่นในตนเองและเกิด
 ทัศนคติที่ดีในการทำหน้าที่ที่
 เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นอย่าง
 เต็มใจ ไม่ว่าจะเป็นการแสดง
 ความคิดเห็น การแลกเปลี่ยน
 ความรู้ หรือ การทำหน้าที่
 บางอย่างในห้องเรียนเป็นต้น
 เพราะ ความเชื่อมั่น เชื่อใจและ
 กำลังใจจากเพื่อนที่ทำให้การ
 มีส่วนร่วมนั้นมีคุณค่า ส่งผล
 ให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อ
 การกระทำของตน รวมทั้ง
 รับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมา
 ด้วยความรู้สึกรักภาคภูมิใจและ
 อยากทำหน้าที่ของตนให้ดี
 ที่สุด

การถอดบทเรียนเรื่องการสร้าง
 ความรับผิดชอบโดยเริ่มต้นที่
 ห้องเรียนนั้น คือ การสร้างมุมมอง
 ของการรับผิดชอบในหน้าที่ของ
 นักเรียนทั้งต่อตนเองและเพื่อนร่วม
 ชั้น โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของ
 นักเรียนทุกคนในการเรียนรู้
 แลกเปลี่ยน จนเกิดความเข้าใจที่
 ตรงกัน นำมาสู่ข้อตกลงและการ
 ปฏิบัติตนอันเป็นที่ยอมรับใน
 ห้องเรียน ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อ
 กระบวนการดังกล่าวเกิดขึ้นอย่าง
 ต่อเนื่องสม่ำเสมอ ส่งผลให้มุมมอง
 ทัศนคติ และพฤติกรรม การ
 รับผิดชอบในห้องเรียนของ
 นักเรียนก็จะขยายสู่การรับผิดชอบ
 ต่อสังคมได้ในท้ายที่สุด มุมมอง
 เปลี่ยนแปลงไปสู่การคำนึงถึง
 ผลประโยชน์รวมทั้งผลกระทบต่อ
 ส่วนรวมมากขึ้นในท้ายที่สุดนั่นเอง

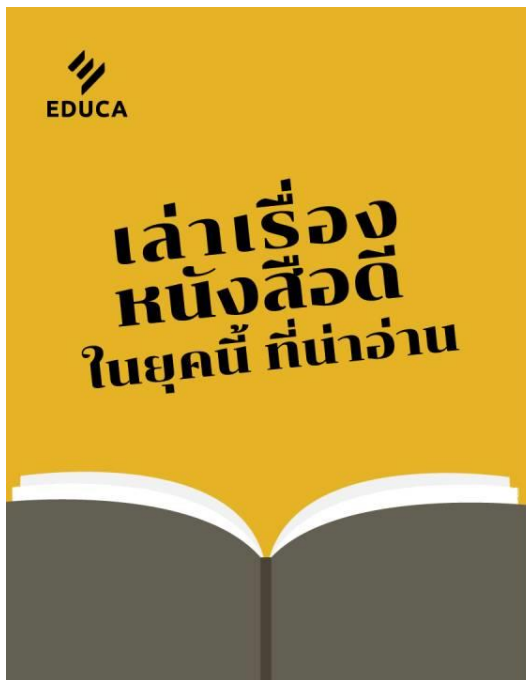
อ้างอิง

อดิศร วัฒนานุกสิทธ์. (2561). การ
 ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การเรียนให้มีวินัย
 และความรับผิดชอบของนักเรียนระดับ
 ประถมศึกษาชั้นประถมศึกษา (ปวช.) ชั้นปีที่ 1
 สาขาวิชาช่างกลโรงงาน วิทยาลัยสารพัด
 ช่างสุรินทร์. อ้างอิงจากแหล่งข้อมูล
<http://ir.srpoly.ac.th:8080/xmlui/handle/123456789/33>

รายการ ดูให้รู้ ตอน สนุกในห้อง รุ่งรังนอก
 ห้อง เผยแพร่วันที่ 25 พฤศจิกายน 2561.
https://www.youtube.com/watch?v=j5Y_cUwtH4g

EDUCA คัดสรร

องค์ความรู้ทันสมัยระดับโลกในหลากหลายรูปแบบ
พร้อมเสิร์ฟถึงมือครูไทยในทุกสถานการณ์
เพื่อเติมพลังการพัฒนาวิชาชีพครู

โดย
อาจารย์ประเสริฐ ตันสกุล

รายการแนะนำหนังสือที่น่าสนใจ น่าอ่าน น่าศึกษา สำหรับคุณครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารทางการศึกษา ประเดิมตอนแรกด้วยหนังสือ “Fifty Secrets of Singapore's Success” โดย Tommy Koh อะไรทำให้ประเทศเล็กๆ ที่ไร้ทรัพยากร และเกิดที่หลังเขาอย่างสิงคโปร์ พัฒนาตัวเองจนกลายเป็นประเทศชั้นนำของโลกในเวลาเพียงไม่นาน เขามีเคล็ดลับอะไร โดยเฉพาะเรื่องการศึกษา

คลิกชมได้ที่ <https://bit.ly/3jo1JNB>

EDUCA คัดสรร

คุยรอบโลก กับ ครูของเรา

ตอนที่ 1
ออกแบบ...การเรียนรู้ใหม่

EDUCA
PODCAST

รศ.ดร. สิริพันธ์ สุวรรณมรรคา

เอาใจครูที่ชอบฟัง Podcast ด้วยรายการใหม่ “คุยรอบโลกกับครูของเรา”

รายการสนทนาสบายๆ เจาะประเด็นการศึกษาทั้งในไทยและต่างประเทศ กับนักการศึกษาไทย สำหรับตอนแรก พูดคุยกับ รศ.ดร. สิริพันธ์ สุวรรณมรรคา จากบทสนทนาใน Global ED Talk กับ Anthony Mackay และ Andreas Schleicher ระบบการศึกษาที่จะก้าวผ่านโรคอุบัติใหม่ COVID-19 การระบอบาใหญ่ที่ทั่วโลกเผชิญ อนาคตของการสอน และการเรียนรู้ แนวคิดเรื่องการออกแบบ (Redesign) ระบบการศึกษาใหม่

รับฟังได้ทาง <https://bit.ly/3fM3x0w>

สแกน QR Code ลงทะเบียนอัปเดต ความรู้ก่อนใคร

หรือคลิก Link

<https://forms.gle/WyHa3X114vxeBV1TA>

 educathai.com

 EDUCA

สแกนเพื่อติดตาม
พูดคุยกับ EDUCA
ได้หลากหลาย
ช่องทาง

 EDUCA

 @educathai

ปรับเพื่อก้าวต่อ...

เรียนรู้อย่างสนุกกับเปิดทอมวิถีใหม่

